

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.16:1-23

Lopputervehdyksiä ja kehotuksia

Olemme saavuttaneet viimeisen luvun ensimmäisestä korinttolaiskirjeestä. Nyt Paavali antaa ohjeistusta vielä siitä, miten avustustyö kuuluu oleellisena osana seurakuntatyöhön. Myös meidän tulee muistaa hädänalaisia ja puutteessa olevia. Voimmehan vain kuvitella millaiset tilanteet noina vuosina oli elää Jerusalemissa kristittyinä. Vainot olivat suuret ja usein apostolit joutuivat piiloutumaan ja tekemään työtään näkymättöminä.

Paavalin tehdessä lähetysmatkojaan ja perustaessaan uusia seurakuntia, hän näki kovasti vaivaa niiden eteen. Hän opetti heille hengelliset syvyydet ja käytännön asiat. Nyt heidän tulisi osallistua keräykseen rakkaudenlahjaan Jerusalemissa asuville kristityille.

"Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille. Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäten menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani. Mutta kun olen saapunut teidän tyköne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin; ja jos asia on sen arvoisen, että minunkin on lähtemisen, niin saavat he lähteä minun kanssani. Aion nimittäin tulla teidän tyköne kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta; mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanekin. Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii."

Huomasithan äskeisessä sanat "menestymisensä mukaan"? Tämä osoittaa, ettei Paavaliakaan ollut niin julma ja kova, että olisi vaatinut jotain sellaista, mitä ei ole. Toinen sana, mitä Paavali käytti, oli "jos Herra sallii." Tämäkin osoittaa, että Paavali luotti jokaisessa asiassa Jumalan tahdon toteutumiseen. Hänkään - niin suu-

renmoisena apostolina - ei voinut luottaa itseensä ja omiin mahdollisuuksiinsa. Hänen täytyi kaikessa luottaa siihen, että Jumala johtaa hänen kulkuaan.

Seuraavaksi Paavali kertoo työstään, sen menestymisestä, mutta myös sen laajasta vastustuksesta.

"Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka; sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon."

Paavali huolehti myös työtovereistaan. Hän avasi ovea Timoteukselle, ja toivoi, että korinttolaiset ottaisivat hänet avosylin vastaan. Oletko sinä suosittelut ja avannut ovea myös toisen teke-mälle työlle?

"Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niin kuin minäkin. Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä."

Samoin Paavali jakoi kehotuksia, jotka varmaan suurella innolla otettiin vastaan. Hän näki alkuseurakuntien tarpeet ja siksi hän ohjaili työhön soveltuvia henkilöitä palvelemaan eri viroissa.

"Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän tyköne; mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii."

Ei edes lopputervehdyksien aikana Paavali malttanut olla muistuttamatta kaikkein tärkeimmistä seurakunnan tehtävistä. Kunpa tämän ohjeen muistaisimme joka päivä veljien ja sisarien kanssa Herran seurakunnassa:

"Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevät. Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa."

Vielä hän kehotti olemaan myös kuuliaiset niille, jotka tekevät pyhien palvelusta. Ajattele, miten toimiva seura-

kunta onkaan, jos kuuntelemme ja lähdemme mukaan auttamaan niitä, jotka täynnä Pyhää Henkeä palvelevat Herran työssä! Olet varmasti kuullut viimeaikoina niitä nurisevia vastustajia, jotka yrittävät latistaa Jumalan lasten ilon ja riemun Pyhässä Hengessä - heidän ylistäessään Jeesuksen pyhää nimeä, rakkautta ja sovitustyötä! Jotkut jopa rohkenevat väittää näiden Jeesuksen nimeä korottavien olevan väärässä hengessä! *Etteivät vain liene itse eksyneet lakihenkisyyteen ja omahyväisyyteen.*

"Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnutte Stefanään perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen. Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee."

Sitten Paavali kehottaa antamaan tunnustuksen niille, jotka virkistäen auttavat toisia uskossa. Olisiko tässä sinun palvelutehtäväsi? Voisitko olla se kannustaja, joka rohkaisee niitä, jotka työtä tekevät?

"Minä iloitsen Stefanään ja Fortunatuksen ja Akaiuksen tännetuloista, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne; he ovat virkistäneet minun henkeäni niin kuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille."

Lopulta, Paavali omalle tyylilleen uskollisena ja kohteliaana lähettää rakkaat terveiset seurakunnalle monelta eri taholta. Ajattele, jos sinunkin seurakuntasi saisi tällaisia erityisiä kirjeitä ja tervehdyksiä! - Niitä varmasti suurella innolla tultiin kuulemaan ja iloittiin niistä armollisista ja viisaista opeuksista, mitä Paavali Jumalan antaman viisauden ja armon avulla lähetti eri seurakuntiin.

"Aasian seurakunnat tervehtivät teitä. Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta. Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Tervehdys minulta, Paavaliilta, omakätisesti. Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata. Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa."

